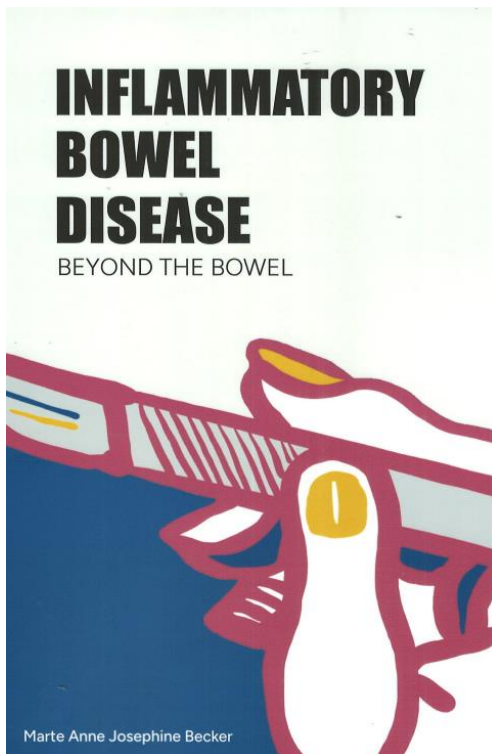

Samenvatting van het proefschrift

M.A.J. Becker

"Inflammatory Bowel Disease – Beyond the Bowel"

Promotiedatum: 4 april 2025

Universiteit: Universiteit van Amsterdam

Promotores:

Dr. M.E. Wildenberg

Copromotor:

Dr. C.J. Buskens

In deze thesis worden onderzoeksresultaten gepresenteerd die de aanpak van inflammatoire darmziekten (IBD) zoals de ziekte van Crohn en Colitis Ulcerosa kunnen verbeteren. De studie richt zich op drie belangrijke thema's binnen IBD die verder gaan dan de primaire betrokkenheid van de darmen: perianale fistels, de rol van het mesenterium en de appendix.

Perianale fistels bij de ziekte van Crohn

Bij patiënten met Crohn vormen perianale fistels een aanzienlijke ziektelast. De resultaten van de PISA-II-studie tonen aan dat een gecombineerde therapie van anti-TNF-medicatie en chirurgische sluiting aanzienlijk effectiever is dan medicatie alleen. Daarnaast blijkt dat radiologische genezing essentieel is om terugval te voorkomen. Bij ernstige fistels biedt een stoma soms uitkomst, maar het opheffen hiervan is zeldzaam en vaak niet succesvol. Diepgaand onderzoek naar immuuncel-populaties in fistels onthult nieuwe therapeutische aanknopingspunten, zoals het aanpakken van pro-inflammatoire myeloïde cellen en NK-cellen. Verder blijkt calprotectine in lokaal fistelweefsel een veelbelovende biomarker om de ernst van Crohn-fistels te voorspellen.

De rol van het mesenterium bij Crohn

Het mesenterium, het vetweefsel rondom de darmen, speelt een belangrijke rol bij Crohn. Het onderzoek identificeert specifieke macrofaagtypes die inflammatoir zijn, gekenmerkt door calprotectine productie. Deze inzichten bieden mogelijkheden om het risico op complicaties na operaties, zoals pouch-chirurgie, beter te voorspellen en te verminderen.

De appendix en colitis ulcerosa

Bij UC-patiënten blijkt een appendectomie effectief te zijn voor specifieke patiëntengroepen. Moleculaire analyses onderscheiden twee unieke subgroepen, welke beide verhoogde immuun activatie laten zien. Deze bevindingen suggereren dat het werkzaamheid van appendectomie mogelijk wordt verklaard door verschillende mechanismen, wat kansen biedt voor gepersonaliseerde therapeutische strategieën bij UC.

De bevindingen in deze thesis bieden nieuwe handvatten voor diagnostiek en behandeling van IBD en benadrukken het belang van een geïntegreerde aanpak gericht op individuele patiëntprofielen.